

Kinderen

40 Dagen aflevering 26

Afl. H Serie 40 dagen – 26

God houdt van ons, zijn kinderen!

Een oud joods verhaal vertelt dat de Thora 4 kinderen heeft. Hiermee worden vier verschillende karakters beschreven. Het karakter van Goochem, van Rasja en van Tam en ook van het naamloze kind. Alle vier hebben ze de Thora ontvangen. Alle vier zitten ze na hun uitredding en verlossing uit Egypte aan de tafel van de Heer. Ze vieren met hun ouders Pesach, naar het voorschrift van God aan Israël. Je vindt dit in Exodus 12: 24 – 26 NBV.

‘Dit voorschrift blijft voor u en uw kinderen voor altijd van kracht. Ook als u eenmaal in het land bent dat de Heer u zal geven, zoals Hij heeft beloofd, moet u dit gebruik in ere houden. En als uw kinderen vragen: “Wat betekent dit gebruik?”, antwoord dan: “Wij brengen de Heer een pesachoffer, omdat ...” (lees hoe de tekst verder gaat in je bijbel)

De Here God heeft de Israëlieten opgedragen om hun bevrijding eens per jaar te vieren. En daarbij is het niet de bedoeling dat de kinderen vroeg naar bed worden gebracht, zodat de ouders hun handen vrij hebben. Kinderen worden ook niet buitengesloten omdat ze er te klein voor zouden zijn. Ook niet omdat de ouders zouden kunnen zeggen: je bent er niet eens bij geweest, je was toen nog niet eens geboren. Kinderen horen er bij, bij God! Kinderen mogen deze viering meemaken en vooral ook hun mond open doen en hun vragen stellen.

Kinderen, ze zetten ons met vragen soms voor het blok of ze zetten ons aan het denken. Laat God dit nu helemaal niet erg vinden. Het joodse verhaal beschrijft hoe Vader God met deze vier verschillende kinderen omgaat.

Goochem is een slim kind, hij weet vragen te stellen. Geef je hem een antwoord, dan ligt binnen een paar seconden een nieuwe vraag op je bordje. Je kunt van al die vragen van Goochem moe worden, maar door vragen te stellen wordt men wijs! God stimuleert vragen stellen. Heel het joodse onderwijs vindt plaats langs de weg van vraag en antwoord. Daar sluit de catechismus bij aan. Dan leer je ook de vragen en de bijpassende antwoorden kennen.

Jezus was misschien zoals Goochem, zo’n vroeg rijp kind dat op zoek ging naar antwoorden. Waarom eten we met Pesach ongezuurd brood? Wat doet dat bloed aan de deurpost? Waarom die haast? Waarom staan er bittere kruiden op tafel?

Rasja stelt ook een vraag, maar zijn toon is zo anders: Wat stelt dit eigenlijk allemaal voor? Waarom houden jullie je jassen aan? Ga toch zitten! Waarom doen jullie dit toch iedere keer weer opnieuw, ik word er zo flauw van. Rasja is het kritische kind dat het allemaal waarneemt, maar niet begrijpt. Hij kan zichzelf ook nog niet geven, en maakt innerlijk geen deel uit van deze groep pesachvierders.

Nederland heeft een hoog Rasja-gehalte: Mensen en kinderen zijn mondig en kunnen nogal eens opstandig zijn. Ze zijn in ons midden, maar hun voortdurende kritiek doet hen aan de zijlijn staan. We kunnen boos worden op Rasja, we kunnen hem zijn gedrag verwijten, maar God ziet het anders: Rasja hoort er ook bij. Het is de pedagogische kunst om Rasja niet buiten te sluiten, maar in te sluiten! Hem zo van repliek te dienen dat je hem ook werkelijk dient. Rasja heeft antwoorden nodig die hem bezig laten zijn met zijn hart en zijn levenskeus: Blijf ik een toeschouwer, een criticus, of word ik hier onderdeel van...?

Tam is het kind dat er bij zit en alles ondergaat. Hij stelt geen vraag, hij toont geen opstandigheid, maar hij is er gewoon. God kent eveneens een grote groep Tams onder zijn kinderen. Hij probeert hen te stimuleren door hen vragen te stellen. Onze diensten richten we soms te veel op deze groep: die stille rustige, met de andere meelopende Tam. Tam heeft deze stimulans nodig, maar vergeet niet dat Rasja en Goochem wat anders nodig hebben. Omdat Tam weinig vragen stelt, zegt het verhaal: stelt God zijn vragen aan Tam.

En dan zit daar ook nog een kind dat nog geen naam heeft gekregen. Het naamloze kind. Een kind waarvan het karakter blijkbaar nog niet goed te definiëren is, omdat..., omdat...

Het kan zoveel redenen hebben, maar ik denk voornamelijk aan deze reden: omdat het ware karakter nog onder een berg aangepast gedrag ligt, omdat dit kind overschaduwd wordt door trauma's en littekens, omdat misschien deze mens nog niet kán laten zien wie hij zelf is.

Het naamloze kind zal zijn naam horen roepen, daar aan de tafel van de Heer: "Jij bent mijn geliefd kind, Ik zal jou bij je naam roepen. Je ware naam, je eigen identiteit. Ik ga je helpen dat te ontdekken en terug te vinden. Want ik ben je Vader en Ik heb je lief."

Zulke verschillende kinderen, maar één Vader die hen liefheeft!

Wij worden niet buitengesloten omdat we te klein zijn, te dom, nog niet eens geboren waren toen God zijn heilsweg met de mensen begon. We worden niet buitengesloten vanwege onze grote mond, noch vanwege ons gebrek om gepassioneerd te zijn, noch omdat we misschien nog niet eens goed weten wie daar bij Vader aan tafel zit? Wie we eigenlijk zijn?

Nee, God plaatst ons op een mooie kinderstoel en engelen bedienen ons en het grote gedenken van Pesach gaat beginnen. En jij en ik, wij mogen er bij zijn. Sta eens even stil hierbij en denk dan eens na over deze vragen:

Welk kind zou jij kunnen zijn?

Of herken je van alle kinderen wel iets in je zelf?

En dan de belangrijkste vraag: Hoeveel ervaar jij al van die liefde van Vader God voor zijn kinderen. Voor deze vier: Goochem, Rasja, Tam en het naamloze kind?

Mag de Heer je bemoedigen met dit prachtige leerverhaal van de oude rabbi's.

Quote: Hij gaat zijn weg met jou, ga daarom ook jouw weg met Hem.

Met liefs, Gerry

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze teksbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)